ROZSUDEK SOUDU (šestého senátu)

18. prosince 2008 *

Ve věci T-287/06,

Miguel Torres, SA, se sídlem ve Vilafranca del Penedés (Španělsko), zastoupená E. Armijo Chávarrim, M. Baz de San Ceferinem a A. Castán Pérez-Gómezem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému O. Mondéjar Ortuñem a J. García Murillo, jako zmocněnci,

žalovanému,

* Jednací jazyk: španělština.

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Soudem, je

Bodegas Peñalba Lopez SL, se sídlem v Aranda de Duero (Španělsko), zastoupená J. Calderón Chaverem, T. Villate Consonnim a M. Yañez Manglanem, advokáty,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 27. července 2006 (věc R 597/2004-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi Miguel Torres, SA a Bodegas Peñalba Lopez, SL,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (šestý senát),

ve složení A. W. H. Meij (zpravodaj), předseda, D. Šváby a V. Vadapalas, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: K. Andová, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 11. října 2006,

s přihlédnutím k vyjádření Úřadu k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 30. ledna 2007,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 22. ledna 2007,

s přihlédnutím ke změně složení senátů Soudu,

s přihlédnutím k určení jiného soudce k doplnění složení senátu následkem překážky na straně jednoho z členů senátu,

po jednání konaném dne 10. ledna 2008,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 1. června 1999 podala M[a] del Pilar Pérez Albéniz Iglesias u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (dále jen „Úřad“) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů.

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je následující obrazové označení:

3 Výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 32, 33 a 39 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

– třída 32: „Piva; minerální vody a ostatní nealkoholické nápoje, sirupy a ostatní přípravky na výrobu nápojů“;

– třída 33: „Vína“;

– třída 39: „Služby skladování, distribuce, dopravy, úschovy, balení a přípravy různého zboží“.

4 V průběhu řízení před Úřadem byla přihláška ochranné známky postoupena vedlejší účastnici, Bodegas Peñalba López, SL. Ta přihlášku omezila na výrobky třídy 33 a služby třídy 39.

5 Přihláška byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 72/00 ze dne 11. září 2000.

6 Dne 11. prosince 2000 žalobkyně, Miguel Torres, SA, podala proti přihlášce ochranné známky Společenství námitky na základě čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

7 Námitky byly odůvodněny následujícími staršími zápisy:

– zápis níže vyobrazené obrazové ochranné známky Společenství č. 2783, provedený dne 1. února 1999 pro výrobky spadající do třídy 33 [alkoholické nápoje (s výjimkou piv)]:

– zápis níže vyobrazené obrazové ochranné známky Společenství č. 376681, provedený dne 27. září 1999 pro výrobky spadající do třídy 33 [alkoholické nápoje (s výjimkou piv)]:

– zápis níže vyobrazené obrazové ochranné známky Společenství č. 376947, provedený dne 14. září 1999 pro výrobky spadající do třídy 33 [alkoholické nápoje (s výjimkou piv)]:

– zápis slovní ochranné známky Společenství č. 462267, VIÑA LAS TORRES, provedený dne 3. února 1999 pro výrobky spadající do třídy 33 [alkoholické nápoje (s výjimkou piv)];

– zápis slovní ochranné známky Společenství č. 466839, GRAN TORRES, provedený dne 1. února 1999 pro výrobky spadající do třídy 33 [alkoholické nápoje (s výjimkou piv)];

– zápis slovní ochranné známky Společenství č. 466896, TORRES 10, provedený dne 12. února 1997 pro výrobky spadající do třídy 33 [alkoholické nápoje (s výjimkou piv)];

– zápis slovní ochranné známky Společenství č. 466912, 5 TORRES, provedený dne 1. února 1999 pro výrobky spadající do třídy 33 [alkoholické nápoje (s výjimkou piv)];

– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 2234398, provedený dne 20. září 1999 pro výrobky spadající do třídy 33 [alkoholické nápoje (s výjimkou piv)]:

– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 18132, provedený dne 7. ledna 1911 pro výrobky spadající do třídy 33 (vína):

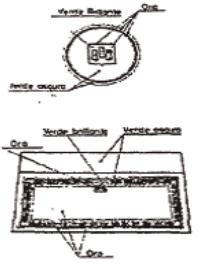
– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 35802, provedený dne 8. dubna 1920 pro výrobky spadající do třídy 33 [pálenky, kořalky a likéry (s výjimkou vín)]:

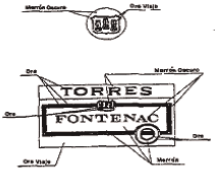
– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 149441, provedený dne 13. října 1947 pro výrobky spadající do tříd 30, 32 a 33 (vína, vinařství, mošty, piva a octy):

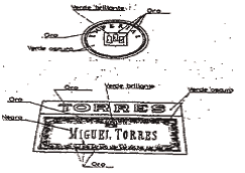
– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 1677345, provedený dne 5. října 1992 pro výrobky spadající do třídy 33 [alkoholické nápoje (s výjimkou piv), zejména pálenky]:

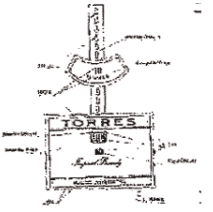
– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 1751690, provedený dne 20. července 1993 pro výrobky spadající do třídy 33 [alkoholické nápoje (s výjimkou piv), zejména pálenky]:

– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 1677346, provedený dne 3. března 1995 pro výrobky spadající do třídy 33 [alkoholické nápoje (s výjimkou piv), zejména pálenky]:

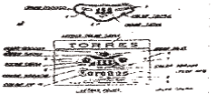
– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 1718386, provedený dne 5. dubna 1994 pro výrobky spadající do třídy 33 (pálenky):

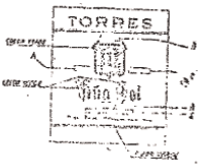
– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 1787982, provedený dne 3. dubna 1996 pro výrobky spadající do třídy 33 [alkoholické nápoje (s výjimkou piv)]:

– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 397808, provedený dne 11. května 1963 pro výrobky spadající do tříd 1, 30, 32 a 33 (šumivá vína, vinařství, vína, mošty, piva, octy a vínan vápenatý pro úpravu vín):

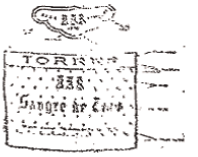
– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 400056, provedený dne 17. ledna 1963 pro výrobky spadající do třídy 33 (všechny druhy vín, s výjimkou zvláště suchých stolních bílých vín s charakteristikami podobnými rýnským vínům):

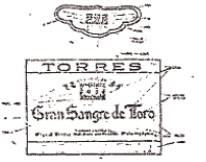
– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 529931, provedený dne 2. září 1968:

– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 592542, provedený dne 21. září 1971 pro výrobky spadající do třídy 33 (vína):

– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 592543, provedený dne 8. ledna 1972 pro výrobky spadající do třídy 33 (vína):

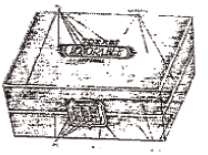
– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 1119998, provedený dne 20. června 1986 pro výrobky spadající do třídy 33 [alkoholické nápoje (s výjimkou piv)]:

– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 1119999, provedený dne 5. února 1987 pro výrobky spadající do třídy 33 (vína):

– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 1172809, provedený dne 5. ledna 1989 pro výrobky spadající do třídy 33 [alkoholické nápoje (s výjimkou piv)]:

– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 1938607, provedený dne 5. března 1996 pro výrobky spadající do třídy 33 [alkoholické nápoje (s výjimkou piv), zejména pálenky]:

– zápis níže vyobrazené španělské obrazové ochranné známky č. 715533, provedený dne 11. listopadu 1976 pro výrobky spadající do třídy 33 (lihoviny a likéry):

– zápis níže vyobrazené obrazové ochranné známky Spojeného království B 857391, provedený dne 3. prosince 1963 pro výrobky spadající do třídy 33 (vína):

– zápis níže vyobrazené irské obrazové ochranné známky B 87182, provedený dne 17. července 1974 pro výrobky spadající do třídy 33 (vína):

– zápis níže vyobrazené švédské obrazové ochranné známky č. 238430, provedený dne 31. července 1992 pro výrobky spadající do třídy 33 (všechny výrobky, zejména vína, šumivá vína, pálenky a likéry):

– zápis níže vyobrazené finské obrazové ochranné známky č. 33633, provedený dne 22. srpna 1977 pro výrobky spadající do třídy 33 (vína, alkohol a likéry):

– zápis níže vyobrazené obrazové ochranné známky Spojeného království č. 113347, provedený dne 17. října 1995:

– zápis níže vyobrazené dánské obrazové ochranné známky č. 1373, provedený dne 11. dubna 1964:

8 Námitky byly založeny na všech výrobcích, na které se vztahují starší práva, a směřovaly pouze proti výrobkům „vína“ spadajícím do třídy 33, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka.

9 Námitkové oddělení rozhodnutím ze dne 18. května 2004 na základě srovnání provedeného mezi přihlašovanou ochrannou známkou a starší obrazovou ochrannou známkou Společenství č. 2783, TORRES (dále jen „starší ochranná známka“), vyhovělo námitkám, neboť mělo za to, že existuje nebezpečí záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami v důsledku totožnosti výrobků označených těmito ochrannými známkami, určitých vzhledových (zobrazení věže a slovo „torres“) a fonetických (slabiky „to“ a „rre“) podobností a proslulosti starší ochranné známky.

10 Dne 16. července 2004 podala vedlejší účastnice odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení.

11 Rozhodnutím ze dne 27. července 2006 (dále jen „napadené rozhodnutí“) zrušil druhý odvolací senát Úřadu rozhodnutí námitkového oddělení z důvodu, že není splněna podmínka podobnosti mezi kolidujícími ochrannými známkami, a neexistuje tedy mezi nimi nebezpečí záměny.

12 V tomto ohledu se odvolací senát zejména domníval, že skutečnost, že se slovo „torre“ nachází na začátku přihlašované ochranné známky, mu neposkytuje dominantní povahu ve vztahu k ostatním prvkům uvedené ochranné známky. Rozlišovací způsobilost přihlašované ochranné známky totiž vyplývá z logické a pojmové jednoty tvořené kombinací dvou výrazů, „torre“ a „albéniz“, přičemž druhý z obou výrazů odlišuje věž od jiných věží, čímž má v uvedené ochranné známce dominantní povahu (body 28 a 29 napadeného rozhodnutí). Odvolací senát se rovněž domníval, že posiluje-li proslulost starší ochranné známky její rozlišovací způsobilost, neposiluje za všech okolností rozlišovací způsobilost totožného nebo podobného prvku kombinované ochranné známky tak, aby se tato složka stala dominantní v celkovém dojmu, kterým uvedená ochranná známka působí, tvoří-li tento prvek s ostatními prvky nedělitelnou logickou a pojmovou jednotu, zcela odlišitelnou od starší ochranné známky, která získala proslulost, kterou s ní nelze spojovat (bod 30 napadeného rozhodnutí). Odvolací senát měl dále za to, že kolidující ochranné známky vyvolávají odlišný celkový dojem, že shoda prvku „torre“ z fonetického hlediska je vyrovnávána prvkem „albéniz“ a že z pojmového hlediska se vnímání relevantní veřejnosti liší v závislosti na tom, zda zná smysl výrazu „torre“, či nikoliv. Pro ty, kteří rozumějí významu tohoto výrazu, totiž

existuje pojmový rozdíl, zatímco pro ty, kteří výrazu „torre“ nepřikládají žádný smysl, je pojmová podobnost málo rozhodující (body 35 až 37 napadeného rozhodnutí).

Návrhová žádání účastníků řízení

13 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil Úřadu náhradu nákladů řízení.

14 Úřad navrhuje, aby Soud:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

15 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Soud:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

Argumenty účastníků řízení

16 Žalobkyně uplatňuje na podporu své žaloby jediný žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

17 Žalobkyně tvrdí, že se odvolací senát dopustil tří pochybení při uplatňování pravidel rozvinutých judikaturou, pokud jde o výklad tohoto ustanovení. Zaprvé při určování dominantního prvku přihlašované ochranné známky a při posuzování nebezpečí záměny nerespektoval proslulost starších ochranných známek. Zadruhé tento přezkum neprovedl na základě vnímání relevantní veřejnosti (průměrného spotřebitele Evropské

unie), ale pouze na základě vnímání menšinové skupiny spotřebitelů (španělských, italských a portugalských spotřebitelů). Zatřetí nezohlednil skutečnost, že ochranné známky žalobkyně tvoří „skupinu ochranných známek“ nebo „sérii ochranných známek“.

18 Tento žalobní důvod je založen na čtyřech domněnkách. Zaprvé, proslulost označení TORRES v celé Unii posiluje rozlišovací způsobilost prvku společného kolidujícím označením, který se stává dominantním. Zadruhé, s ohledem na své rozlišující a dominantní prvky se kolidující označení vyznačují fonetickými a vzhledovými podobnostmi. Zatřetí, proslulost označení TORRES, spolu s totožností výrobků, posiluje *ius prohibendi* starších ochranných známek při posuzování nebezpečí záměny. Začtvrté, nebezpečí záměny zesiluje existence „skupiny ochranných známek“ obsahující slovní prvek „torres“ a grafický prvek jedné nebo několika věží.

19 S ohledem na první domněnku žalobkyně zaprvé tvrdí, že vzhledem k proslulosti a zavedenosti označení TORRES na celém území Unie je prvek „torre“ přihlašované ochranné známky relevantním spotřebitelem vnímán jako dominantní prvek celkového dojmu, jímž uvedená ochranná známka působí.

20 S odkazem na španělskou judikaturu a právní teorii žalobkyně tvrdí, že stejně jako proslulost starší ochranné známky posiluje její ochranu a rozlišovací způsobilost, posiluje rovněž rozlišovací způsobilost totožného nebo podobného prvku přihlašované ochranné známky, která je složenou ochrannou známkou.

21 Zadruhé se žalobkyně domnívá, že tvrzení odvolacího senátu, podle kterého představuje přihlašovaná ochranná známka nedělitelnou logickou a pojmovou jednotu, je rozhodující pouze ve Španělsku, Portugalsku a Itálii, tedy tam, kde je význam kolidujících ochranných známek pochopen nebo pochopen být může. V ostatních zemích, kde jsou ochranné známky TORRES rovněž zapsány, nemají slova „torre“ a „albéniz“ žádný zvláštní význam, a mohou tak být stěží chápána jako tvořící vlastní logickou a pojmovou jednotu.

22 Žalobkyně v této souvislosti zdůrazňuje, že stanovisko odvolacího senátu, co se týče logické a pojmové jednoty přihlašované ochranné známky, je v rozporu s jeho stanoviskem vyjádřeným v bodu 29 napadeného rozhodnutí, ve kterém uvedl, že výraz „albéniz“ odlišuje věž, kterou označuje, od jiných věží, a hraje proto dominantní a rozlišující roli v přihlašované ochranné známce. Většina relevantních spotřebitelů totiž významu tohoto výrazu nerozumí ani ho nebude spojovat se španělským hudebníkem Albénizem.

23 Zatřetí, žalobkyně tvrdí, že argument, podle kterého není starší ochranná známka z důvodu nepřítomnosti písmene „s“ v prvku „torre“ totožná s tímto prvkem, je slabý, jelikož písmeno „s“ označuje množné číslo, přičemž ale nijak nemění smysl podstatného jména.

24 A konečně, žalobkyně se domnívá, že není-li umístění jedné ze složek kombinované ochranné známky rozhodujícím kritériem pro určení dominantního prvku, má každopádně svoji roli při posuzování spotřebitelů, kteří slovo „torres“ znají nebo kterým je důvěrně známé. Tito spotřebitelé budou mít tendenci přihlašovanou ochrannou známku zkracovat a všímat si především slova „torre“. Proslulost starších ochranných známek TORRES a umístění slova „torre“ na začátku přihlašované ochranné známky totiž povedou relevantního spotřebitele k tomu, že budou tomuto slovu („torre“) věnovat zvláštní pozornost.

25 Co se týče druhé domněnky, žalobkyně provádí skutečné srovnání kolidujících označení, přičemž z důvodů hospodárnosti řízení vychází z označení srovnávaných námitkovým oddělením a odvolacím senátem v jejich rozhodnutích. Vyvozuje z něho, že se kolidující označení vyznačují fonetickými a vzhledovými podobnostmi, aniž by přitom obsahovaly pojmové rozdíly, které by tyto podobnosti mohly neutralizovat.

26 Ze vzhledového hlediska žalobkyně tvrdí, že z důvodu zvláštní povahy vína je celkový dojem ochranných známek tohoto produktu určován především jejich slovními prvky, přičemž obrazové prvky jsou až druhotné. V důsledku toho není podobnost mezi kolidujícími ochrannými známkami, vyplývající ze společného slovního prvku „torre(s)“, neutralizována grafickým prvkem (vyobrazením věže) obsaženým v přihlašované ochranné známce. V tomto bodě vychází žalobkyně z judikatury Soudu a konstatuje, že téměř všechny etikety nápojů třídy 33, které jsou přítomny na trhu, obsahují ozdobné prvky, které si lze při objednávce výrobku těžko vybavit.

27 Dále tvrdí, že vyobrazení věže v přihlašované ochranné známce je obsaženo ve všech starších ochranných známkách žalobkyně, z nichž některé stejně jako přihlašovaná ochranná známka obsahují vyobrazení pouze jedné věže. Mimoto žalobkyně připomíná, že samotný obrazový prvek posiluje společný slovní prvek „torre(s)“ uvedením obrázku věže.

28 Z fonetického hlediska žalobkyně upozorňuje na to, že přihlašovaná ochranná známka obsahuje téměř celou starší ochrannou známku, s jediným rozdílem koncovky „s“. Tvrdí, že shoda slabik „to“ a „rre(s)“, zesílená jejich umístěním na začátku obou kolidujících ochranných známek, jim dodává větší přitažlivost než slabiky „al“, „bé“ a „niz“. Mimoto jsou slabiky „to“ a „rre(s)“ pro relevantního spotřebitele z důvodu dvojité hlásky „r“ nejobtížněji vyslovitelné, a tedy přiměřeně nejvíce upoutají jeho pozornost.

29 Co se týče pojmových rozdílů, žalobkyně tvrdí, že ty neneutralizují fonetické a v menší míře ani vzhledové podobnosti, které mezi kolidujícími ochrannými známkami existují. Jelikož většina relevantních spotřebitelů (rakouští, němečtí, nizozemští, spotřebitelé ze Spojeného království, belgičtí, dánští, francouzští atd. spotřebitelé) nezná význam slova „torre" nebo v množném čísle „torres", pojmové srovnání označení není příliš důležité. Kolidující označení by mohla na těchto územích evokovat jedině starší ochrannou známku, a to z důvodu její zavedenosti, proslulosti a přítomnosti na relevantních územích a jelikož se jedná o výraz označující obchodní původ odpovídajících výrobků.

30 V tomto ohledu žalobkyně dodává, že ačkoli platí, že pro španělské, italské a portugalské spotřebitele představuje pojmový prvek rozhodující faktor při srovnávání kolidujících ochranných známek, pojmové vnímání touto skupinou spotřebitelů, ať je jakékoliv, nemá dopad na posuzování vnímání ochranných známek co nejširším okruhem spotřebitelů. Žalobkyně se odvolává na judikaturu Soudu a tvrdí, že k tomu, aby mohl být použit čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, v zásadě postačuje existence nebezpečí záměny v části Evropského společenství.

31 A konečně, žalobkyně se odvolává na judikaturu Soudu a tvrdí, že v případě, kdy jeden z pouhých dvou pojmů tvořících slovní ochrannou známku je po stránce vzhledové a po stránce fonetické totožný s jediným pojmem tvořícím starší slovní ochrannou známku a kdy tyto pojmy, posuzované společně nebo zvlášť, nemají po stránce pojmové pro dotčenou veřejnost žádný význam, mají být dotčené ochranné známky, posuzované každá ve svém celku, obvykle považovány za podobné ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

32 Pokud jde o celkové posouzení nebezpečí záměny, žalobkyně se jednak domnívá, že uznání proslulosti označení TORRES na celém území Unie s sebou nese větší ochranu

a silnější rozlišovací způsobilost ochranných známek TORRES, větší nebezpečí záměny a větší přísnost při porovnávání starší ochranné známky s přihlašovanou ochrannou známkou.

33 Dále pak totožnost výrobků označených kolidujícími ochrannými známkami posiluje zjištění podobnosti kolidujících označení, jelikož se tyto ochranné známky vyskytují ve stejné oblasti výroby, uvádění na trh a spotřeby.

34 Krom toho žalobkyně namítá, že nelze tvrdit, jak to činí odvolací senát, že spotřebitel vína je specializovaným spotřebitelem, který je schopen bez problému rozlišit ochranné známky, jelikož víno je produktem spotřebovávaným osobami pocházejícími ze všech společenských vrstev a s různou kulturní úrovní. Existují specializovaní spotřebitelé, ale ostatní si kupují víno proto, že je jim dobře známa ochranná známka.

35 Stejně tak nemůže odvolací senát popírat jakýkoliv vliv rozsudků španělských soudů ve věcech podobných projednávanému případu.

36 A konečně, žalobkyně tvrdí, že nebezpečí záměny, které existuje mezi přihlašovanou ochrannou známkou a proslulými ochrannými známkami žalobkyně, bylo uznáno na úrovni Společenství v podobném případě, ve kterém byla posuzována otázka možnosti společné existence ochranných známek TORRES a označení původu tvořeného výrazem „torres vedras“.

37 Navíc a nezávisle na výsledku srovnání mezi přihlašovanou ochrannou známkou a staršími ochrannými známkami žalobkyně tvrdí, že existence „skupiny ochranných známek“ nebo „série ochranných známek“ obsahujících slovní prvek „torres“ a vyobrazení jedné nebo několika věží zvyšuje nebezpečí záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami.

38 Tyto ochranné známky jsou totiž všechny založeny na dvou společných prvcích: slovu „torres“ a vyobrazení jedné nebo několika věží. Některé obsahují rovněž další prvek, označující konkrétní dotčený výrobek. Žalobkyně tak zdůrazňuje skutečnost, že prvek „torre“ a vyobrazení věže v přihlašované ochranné známce vede přirozeně spotřebitele k domněnce, že tato ochranná známka patří do skupiny ochranných známek žalobkyně.

39 S odkazem na rozsudek Soudu ze dne 23. února 2006, Il Ponte Finanziaria v. OHIM – Marine Enterprise Projects (BAINBRIDGE) (T-194/03, Sb. rozh. s. II-445), se žalobkyně domnívá, že prokázala splnění obou podmínek požadovaných pro uznání dopadu existence skupiny ochranných známek na nebezpečí záměny, a sice jednak užívání a přítomnost na trhu všech ochranných známek patřících do skupiny, na kterých jsou založeny námitky, a jednak přítomnost základního prvku v přihlašované ochranné známce, identifikujícího skupinu ochranných známek.

40 Úřad a vedlejší účastnice popírají argumenty žalobkyně.

Závěry Soudu

41 Podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 se na základě námitek majitele starší ochranné známky přihlášená ochranná známka nezapíše, pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna.

42 Podle ustálené judikatury představuje nebezpečí záměny nebezpečí, že se relevantní veřejnost může domnívat, že výrobky nebo služby označené kolidujícími ochrannými známkami pocházejí od stejného podniku, případně od podniků hospodářsky propojených. Nebezpečí záměny musí být posouzeno posuzováno celkově podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny faktory charakterizující projednávaný případ [rozsudky Soudního dvora ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, s. I-3819, bod 17, a Soudu ze dne 9. července 2003, Laboratorios RTB v. OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, s. II-2821, body 30 a 31].

43 Toto celkové posouzení zohledňuje zejména známost ochranné známky na trhu, jakož i stupeň podobnosti ochranných známek a výrobků nebo služeb, na které se ochranné známky vztahují. V tomto ohledu předpokládá určitou vzájemnou závislost mezi zohledněnými faktory, takže nízký stupeň podobnosti mezi výrobky nebo službami, na které se ochranné známky vztahují, může být vyvážen vysokým stupněm podobnosti mezi ochrannými známkami a naopak (rozsudek Soudního dvora ze dne 29. září 1998, Canon, C-39/97, Recueil, s. I-5507, bod 17, a výše uvedený rozsudek Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 19).

44 Krom toho vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu při celkovém posouzení nebezpečí záměny. Průměrný spotřebitel přitom vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezkoumá její jednotlivé detaily (výše uvedený rozsudek Lloyd Schuhfabrik Meyer,

bod 25). Pro účely tohoto celkového posouzení se má za to, že průměrný spotřebitel dotčených výrobků je běžně informovaný a přiměřeně pozorný a obezřetný. Je třeba rovněž zohlednit skutečnost, že úroveň pozornosti průměrného spotřebitele se může měnit v závislosti na kategorii dotčených výrobků nebo služeb (výše uvedený rozsudek Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 26).

45 V projednávaném případě je relevantní veřejnost tvořena průměrnými spotřebiteli členských států, ve kterých požívá starší označení ochrany.

46 Totožnost dotčených výrobků účastníci řízení nezpochybňují.

47 Z judikatury vyplývá, že celkové posouzení nebezpečí záměny musí být, co se týče vzhledové, fonetické nebo pojmové podobnosti dotčených ochranných známek, založeno celkovém dojmu, kterým tyto ochranné známky působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům [viz rozsudek Soudu ze dne 11. července 2006, Torres v. OHIM – Bodegas Muga (Torre Muga), T-247/03, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 45 a citovaná judikatura].

48 Podle ustálené judikatury mohou být kombinovaná ochranná známka a jiná ochranná známka, která je totožná nebo vykazuje podobnost s jednou ze složek kombinované ochranné známky, mimoto považovány za podobné pouze tehdy, pokud tato složka tvoří dominantní prvek celkového dojmu, kterým kombinovaná ochranná známka působí. Tak je tomu v případě, kdy tato složka je sama o sobě způsobilá dominovat představě této ochranné známky, kterou si relevantní veřejnost uchovává v paměti,

takže všechny ostatní složky ochranné známky jsou v celkovém dojmu vyvolávaném touto ochrannou známkou zanedbatelné (viz výše uvedený rozsudek Torre Muga, bod 46 a citovaná judikatura).

49 Nicméně je třeba nezohledňovat pouze jednu složku kombinované ochranné známky a srovnávat ji s jinou ochrannou známkou. Naopak je takové srovnání třeba provést přezkumem dotčených ochranných známek, kdy každá z nich je posuzována jako celek (viz výše uvedený rozsudek Torre Muga, bod 47 a citovaná judikatura).

50 V projednávaném případě je starší ochranná známka tvořena slovem „torres“, psaným velkými písmeny a umístěným nad erbem, ve kterém jsou znázorněny tři věže, zatímco přihlašovaná ochranná známka je tvořena vyobrazením jedné věže, pod kterou je uveden výraz „torre albéniz“, psaný kurzivou a zvláštním fontem písma.

51 Pro účely srovnání sporných označení předložila žalobkyně různé argumenty směřující k uznání toho, že slovo „torre“ tvoří dominantní prvek přihlašované ochranné známky. S ohledem na dopad této otázky na posouzení podobnosti označení je před porovnáním kolidujících označení třeba posoudit tyto argumenty.

K dominantní povaze prvku „torre“ v přihlašované ochranné známce

52 Pokud jde o dopad, který může mít uznání proslulosti označení TORRES na určení dominantního prvku přihlašované ochranné známky, a v důsledku toho na podobnost kolidujících ochranných známek, je třeba mít za to, že proslulost starší ochranné

známky může v některých případech posilovat rozlišovací způsobilost totožného nebo podobného prvku kombinované ochranné známky, takže se tento prvek stane jejím dominantním prvkem.

53 Nicméně v projednávaném případě tomu tak není.

54 Pokud jde nejprve o tvrzení žalobkyně, že proslulost starších ochranných známek TORRES na celém území Unie, jakož i umístění slova „torre“ na začátku přihlašované ochranné známky povede relevantního spotřebitele k tomu, že bude tomuto slovu věnovat zvláštní pozornost, a zanedbávat tak ostatní prvky tvořící přihlašovanou ochrannou známku, je třeba uvést, že třebaže může být pro účely posouzení dominantní povahy jednoho nebo více prvků kombinované ochranné známky druhotně zohledněno umístění jednotlivých složek v uspořádání takové ochranné známky [rozsudek Soudu ze dne 23. října 2002, Matratzen Concord v. OHIM – Hukla Germany (MATRATZEN), T-6/01, Recueil, s. II-4335, bod 35], toto umístění v žádném případě neposkytuje prvku ochranné známky dominantní povahu činící všechny ostatní prvky této ochranné známky zanedbatelné v jím vyvolávaném celkovém dojmu (výše uvedený rozsudek Torre Muga, bod 50).

55 V projednávaném případě je třeba mít za to, že skutečnost, že výraz „torre“ je umístěn v přihlašované ochranné známce na prvním místě, nečiní výraz nacházející se na druhém místě, tedy „albéniz“, zanedbatelným v celkovém dojmu vyvolávaném uvedenou ochrannou známkou, zejména z fonetického a pojmového hlediska. Naopak, rozlišovací způsobilost přihlašované ochranné známky rozhodujícím způsobem vyplývá z kombinace výrazů „torre“ a „albéniz“, které společně tvoří vlastní logickou a pojmovou jednotu. I kdyby byla starší ochranná známka proslulá, nelze tedy popírat existenci ostatních prvků tvořících přihlašovanou ochrannou známku.

56 Je totiž třeba konstatovat, že žádný poznatek neumožňuje se domnívat, že běžně informovaný a přiměřeně pozorný a obezřetný průměrný spotřebitel bude natolik systematicky zanedbávat druhou část slovního prvku ochranné známky, že si z ní zapamatuje pouze první část, jak tvrdí žalobkyně.

57 Tak je tomu konkrétněji v oblasti alkoholických nápojů, kde jsou spotřebitelé zvyklí, že výrobky jsou často označovány ochrannými známkami obsahujícími několik slovních prvků (výše uvedený rozsudek Torre Muga body 52 a 53).

58 V projednávaném případě je třeba uvést, že starší proslulé označení TORRES není totožné s prvkem „torre“ přihlašované ochranné známky, jelikož tento prvek není zakončen písmenem „s“. Dále je třeba zohlednit to, že jednak slovní prvek „torre“ přihlašované ochranné známky je běžně užíván k označení dotčených výrobků, a jednak je toto slovo spojeno s prvkem „albéniz“ tak, že s ním tvoří logickou a pojmovou jednotu rozhodující pro schopnost přihlašované ochranné známky odlišovat výrobky, na které se vztahuje. Tyto okolnosti neumožňují se domnívat, že slovo „torre“ činí ostatní složky kombinované ochranné známky v celkovém dojmu vyvolávaném touto ochrannou známkou zanedbatelnými, i kdyby se tento prvek vyznačoval určitým stupněm podobnosti se silně rozlišujícím označením TORRES (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Torre Muga, bod 57).

59 Pokud jde dále o údajný rozpor mezi zjištěním odvolacího senátu, že výraz obsažený v přihlašované ochranné známce tvoří vlastní logickou a pojmovou jednotu, na straně jedné, a zjištěním, že výraz „albéniz“ má dominantní a rozlišující roli v přihlašované ochranné známce, na straně druhé, je třeba mít za to, že relevantní veřejnost bude přihlašovanou ochrannou známku vnímat jako skladebnou jednotku, nezávisle na porozumění tomuto sousloví. Pro část této veřejnosti, konkrétněji španělskou, portugalskou nebo italskou, která rozumí těmto pojmům nebo výrazům, bude pravděpodobně výraz „torre“ méně významný a dominantnější bude druhá část přihlašované ochranné známky, která ji specifikuje a evokuje místo nebo osobu.

60 S ohledem na výše uvedené je třeba mít pro účely srovnání sporných označení za to, že se odvolací senát tím, že neuvedl, že výraz „torre“ je dominantním prvkem v dojmu, kterým přihlašovaná ochranná známka působí, nedopustil nesprávného právního posouzení.

Ke vzhledové podobnosti

61 Přestože z hlediska vzhledu srovnání kolidujících označení ukazuje na shodu prvních pěti písmen jediného prvku označení TORRES a prvku „torre“ přihlašované ochranné známky, odvolací senát správně shledal, že sporná označení působí odlišným celkovým vzhledovým dojmem.

62 Nejprve je totiž třeba podotknout, že prvek „torre“ přihlašované ochranné známky není totožný s označením TORRES, jelikož toto označení je zakončeno písmenem „s“, označujícím množné číslo.

63 Dále pak, zatímco starší ochranná známka je tvořena slovem „torres“, psaným velkými písmeny a umístěným nad erbem, ve kterém jsou zobrazeny tři věže, přihlašovaná ochranná známka je tvořena vyobrazením jedné věže, pod kterou je uveden výraz „torre albéniz“, psaný kurzívou a zvláštním fontem písma.

64 Třebaže lze mít za to, jak tvrdí žalobkyně, že v přihlašované ochranné známce má obrazový prvek ve vztahu ke slovnímu prvku, který je daleko více schopen odlišovat výrobky, na které se ochranná známka vztahuje, a přitahovat pozornost spotřebitele, vedlejší povahu, je třeba uvést, že samotný slovní prvek „torre albéniz“ přihlašované ochranné známky je každopádně dostatečně odlišný od označení TORRES k tomu, aby ze vzhledového hlediska ve vnímání spotřebitele převážily rozdíly nad podobnostmi. Tento závěr nemůže změnit žalobkyní uplatňovaná skutečnost, že pozornost veřejnosti se bude soustřeďovat přinejmenším se stejnou intenzitou na první část slovního prvku přihlašované ochranné známky jako na jeho druhou část.

K fonetické podobnosti

65 Z fonetického hlediska je třeba poznamenat, že starší označení je tvořeno jediným slovem, složeným ze dvou slabik, „to“ a „rres“, zatímco přihlašovaná ochranná známka obsahuje dvě slova, představující celkem pět slabik, a to „to“, „rre“, „al“, „bé“ a „niz“. Za těchto podmínek nemůže okolnost, že přihlašovaná ochranná známka obsahuje až na závěrečné písmeno „s“ celou starší ochrannou známku, převážit nad fonetickými rozdíly mezi označeními, každým posuzovaným jako celek. Je tedy třeba mít za to, že odvolací senát oprávněně shledal, že sporná označení jsou z fonetického hlediska jasně odlišná.

66 Toto posouzení nemůže být vyvráceno ostatními argumenty žalobkyně v tomto bodě.

67 I když nelze popřít existenci zřetelně podobné části v obou kolidujících ochranných známkách, skutečností zůstává, že tato okolnost je neutralizována zřejmými

fonetickými rozdíly mezi oběma označeními, ať již z pohledu počtu vyslovovaných slabik, nebo co se týče přítomnosti výrazu „albéniz“.

68 V tomto ohledu je třeba odmítnout argument žalobkyně, podle kterého dává slabikám „to“ a „rre(s)“ jejich shoda, údajně zvýrazněná jejich umístěním na začátku obou kolidujících ochranných známek, větší schopnost upoutat, což je ještě zesíleno skutečností, že slabiky „to“ a „rre(s)“ jsou obtížněji vyslovitelné nežli druhý výraz tvořící přihlašovanou ochrannou známku. Jak bylo uvedeno v bodě 55, výrazy „torre“ a „albéniz“ tvoří vlastní logickou a pojmovou jednotu. Přitom nebyl předložen žádný poznatek, který by mohl vést k závěru, že tato jednota by mohla být významně oslabena svojí výslovností. Žalobkyně navíc ničím nepodložila argument, že by slabiky „to“ a „rre(s)“ byly pro relevantního spotřebitele z důvodu zdvojeného „r“ nejobtížněji vyslovitelné. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že na většině relevantních území se vyskytují slova obsahující zdvojené „r“, a nejsou tak prokázány žádné obtíže spojené s výslovností tohoto fonému. Mimoto je třeba podotknout, že výslovnost slabiky „bé“ ve slově „albéniz“ je zřetelně zdůrazněna, a nemůže tak zůstat bez povšimnutí ve fonetickém celku vzniklém vyslovením přihlašované ochranné známky. Totéž platí pro poslední slabiku „niz“.

K pojmové podobnosti

69 Co se týče pojmové podobnosti, je třeba rozlišovat mezi dojmem, kterým působí sporná označení v zemích, ve kterých spotřebitelé znají význam slova „torre“, a sice ve Španělsku, Itálii a Portugalsku, a dojmem, kterým působí v ostatních zemích.

70 Pokud jde o země, ve kterých spotřebitelé znají význam slova „torre“, odvolací senát se tím, že měl za to, že představy vyvolávané výrazem „torres“ a výrazem „torre albéniz“ jsou rozdílné, nedopustil nesprávného posouzení. Zatímco slovo „torres“ evokuje, přinejmenším u španělské veřejnosti, představu věží, v množném čísle, druhé slovo přihlašované ochranné známky se pojí ke slavnému španělskému hudebníkovi. Ačkoli existuje určitý stupeň podobnosti, časté používání výrazu „torre“ pro označení dotčených výrobků ve Španělsku, v Itálii a v Portugalsku povede spotřebitele v těchto zemích k tomu, že prvek „albéniz“ obsažený v přihlašované ochranné známce nebudou opomíjet, a tak budou více vnímat pojmové rozdíly mezi spornými označeními.

71 Naopak, v zemích, ve kterých není znám význam slova „torre“, je pojmová podobnost, jak uvádí žalobkyně a Úřad, jen málo relevantní.

72 V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že většina evropských spotřebitelů významu slova „torre“ nerozumí a že na základě vnímání menšinové části cílové veřejnosti nelze shledat, že se kolidující označení vyznačují pojmovými rozdíly. Je třeba nicméně podotknout, že skutečnost, že srovnání sporných označení z pojmového hlediska má ve většině zemí Unie omezenou relevanci, není na překážku tomu, aby byly v zemích, kde veřejnost zná význam tohoto slova, pojmové rozdíly mezi dotčenými označeními zohledněny.

73 S ohledem na výše uvedené je třeba mít za to, že odvolací senát došel oprávněně k závěru, že rozdíly mezi spornými označeními jsou ze vzhledového a fonetického hlediska převládající pro všechny dotčené spotřebitele, jakož i z pohledu pojmového pro španělskou, italskou a portugalskou veřejnost. Ze srovnání sporných označení totiž plyne, že působí odlišným celkovým dojmem. Jediná shoda v prvních pěti písmenech

staršího označení a prvku „torre“ obsaženém v přihlašované ochranné známce nemění nic na zjištění, že v celkovém dojmu rozdíly mezi označeními převažují nad slabými prvky podobnosti.

K celkovému posouzení nebezpečí záměny

74 S ohledem na rozdíly mezi kolidujícími označeními měl odvolací senát oprávněně za to, že navzdory totožnosti dotčených výrobků neexistuje nebezpečí záměny mezi nimi. V rámci celkového posouzení dotčených ochranných známek jsou totiž vzhledové, fonetické a případně pojmové rozdíly kolidujících označení dostatečné na to, aby navzdory totožnosti uvedených výrobků a skutečnosti, že patří do stejné oblasti výroby a uvádění na trh, zabránily tomu, aby podobnosti mezi kolidujícími označeními vyvolaly u dotčeného spotřebitele nebezpečí záměny (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Torre Muga, bod 71 a citovaná judikatura).

75 Pokud jde o proslulost označení TORRES na všech relevantních územích, je třeba mít za to, že tato proslulost nemůže tento závěr zpochybnit. Třebaže podle ustálené judikatury je nebezpečí záměny tím vyšší, čím se rozlišovací způsobilost starší ochranné známky jeví vyšší, je třeba zdůraznit, že nebezpečí záměny předpokládá totožnost nebo podobnost označení. Proslulost ochranné známky je tak prvkem, který, aniž by jakkoliv sám o sobě vyvolával nebezpečí záměny, musí být zohledněn při posouzení, zda je podobnost mezi označeními nebo mezi výrobky a službami dostatečná na to, aby způsobila nebezpečí záměny (viz výše uvedený rozsudek Torre Muga, bod 72 a citovaná judikatura).

76 Ačkoli odvolací senát v projednávaném případě uznal proslulost označení TORRES ve Španělsku, nebo dokonce v ostatních členských státech, ve kterých požívá ochrany, srovnání sporných označení odhalilo, že celkový dojem, kterým přihlašovaná ochranná známka působí, se z velké míry liší od celkového dojmu, kterým působí starší ochranná známka. Za těchto okolností nemůže vysoká rozlišovací způsobilost staršího označení, vyplývající ze známosti, které se těší u veřejnosti na dotčeném trhu, sama o sobě zvrátit závěr, podle kterého nebezpečí záměny neexistuje.

77 Tento závěr není zpochybněn ani argumentem žalobkyně odkazujícím na označení původu obsahující výraz „torres vedras“, podle kterého zákonodárce Společenství zvláště uznal, že název tvořený výrazy „torres“ a „vedras“ může být zaměňován s ochrannými známkami TORRES, navzdory existenci druhého slova, „vedras“, a z tohoto důvodu vložil do nařízení Komise (EHS) č. 3201/90 ze dne 16. října 1990, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro označování a obchodní úpravu vín a hroznových moštů (Úř. věst. L 309, s. 1) *(neoficiální překlad)* článek 23a, aby tuto možnost vyloučil. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že právní úprava, na kterou žalobkyně odkazuje, se týká ustanovení vztahujících se k jakostním vínům stanovených pěstitelských oblastí a ustanovení upravujících označování a obchodní úpravu vín, konkrétněji označování etiketou. Přitom je sice pravda, že zákonodárce Společenství uznal možné nebezpečí záměny s některými proslulými ochrannými známkami v případě, že se objeví nové jakostní víno stanovené pěstitelské oblasti, a v důsledku toho upřesnil způsob, jakým musí být na označení uveden název stanovené pěstitelské oblasti, skutečností však zůstává, že žalobkyně tímto odkazem s dostatečnou vážností nezdůraznila, že v projednávaném případě existuje nebezpečí záměny, a že tedy musí být zápis přihlašované ochranné známky obsahující slovo „torre“ zamítnut.

78 A konečně, co se týče kritiky žalobkyně, že odvolací senát popírá jakýkoliv vliv rozsudků španělských soudů, je třeba připomenout, že legalita rozhodnutí odvolacích senátů

musí být posuzována výlučně na základě nařízení č. 40/94, tak jak je vykládáno soudem Společenství [rozsudek Soudu ze dne 9. října 2002, Glaverbel v. OHIM (Povrch skleněné desky), T-36/01, Recueil, s. II-3887, bod 34].

K argumentu vycházejícímu z údajné existence „skupiny ochranných známek“

79 Co se týče argumentu, kterým žalobkyně tvrdí, že její starší ochranné známky tvoří „skupinu ochranných známek“ nebo „sérii ochranných známek“, která je schopna zvyšovat nebezpečí záměny ve vztahu k přihlašované ochranné známce, je třeba připomenout, že takový případ byl uznán ve výše uvedeném rozsudku BAINBRIDGE a potvrzen rozsudkem Soudního dvora ze dne 13. září 2007, Il Ponte Finanziaria (C-234/06 P, Sb. rozh. s. I-7333).

80 Podle této judikatury lze hovořit o „řadě“ nebo „sérii“ ochranných známek zejména tehdy, jestliže tyto starší ochranné známky zcela zobrazují stejný rozlišující prvek doplněný o prvek grafický nebo slovní, který je odlišuje, nebo jestliže se vyznačují opakováním stejné předpony nebo přípony vycházející z původní ochranné známky (výše uvedený rozsudek BAINBRIDGE, bod 123). V takovém případě totiž může být nebezpečí záměny vyvoláno možností asociace mezi přihlašovanou ochrannou známkou a staršími ochrannými známkami tvořícími součást série, vyznačuje-li se přihlašovaná ochranná známka podobnostmi s těmito známkami, které by mohly spotřebitele vést k domněnce, že je součástí stejné série, a tudíž že výrobky, které označuje, mají stejný obchodní původ jako výrobky, kterých se týkají starší ochranné známky, nebo původ s nimi příbuzný. Takové nebezpečí asociace mezi přihlašovanou ochrannou známkou a staršími sériovými ochrannými známkami, které by mohlo vyvolat záměnu obchodního původu výrobků označených kolidujícími označeními, může existovat i tehdy, když srovnání přihlašované ochranné známky se staršími ochrannými známkami, z nichž každá je posuzovaná samostatně, neumožňuje prokázat existenci přímého nebezpečí záměny (výše uvedený rozsudek BAINBRIDGE, bod 124). V případě „skupiny“ nebo „série“ ochranných známek vyplývá nebezpečí záměny konkrétněji ze skutečnosti, že se spotřebitel může zmýlit ohledně provenience nebo původu výrobků nebo služeb označených ochrannou známkou, jejíž zápis se požaduje,

a má nesprávně za to, že tato známka je součástí této „skupiny“ nebo „série“ ochranných známek (výše uvedený rozsudek Il Ponte Finanziaria, bod 63).

81 Nicméně, podle výše uvedené judikatury může být nebezpečí záměny související s existencí skupiny starších ochranných známek uplatňováno pouze tehdy, jsou-li současně splněny dvě podmínky. Zaprvé, starší ochranné známky tvořící součást této „skupiny“ nebo „série“ musejí být přítomny na trhu. Zadruhé, přihlašovaná ochranná známka nejenže musí být podobná známkám příslušejícím k této sérii, ale rovněž musí vykazovat vlastnosti, díky kterým ji bude možné do ní začlenit. Tak tomu například nemusí být tehdy, je-li společný prvek starších sériových ochranných známek v přihlašované ochranné známce užíván v odlišném postavení, než v jakém se obvykle nachází v ochranných známkách příslušejících k sérii, nebo s odlišným sémantickým obsahem (výše uvedený rozsudek BAINBRIDGE, body 125 až 127).

82 V projednávaném případě je nejprve třeba uvést, že společný prvek starších slovních a obrazových ochranných známek, na kterých jsou založeny námitky, je tvořen slovem „torres“ nebo několika věžemi znázorněnými v různých podobách, které jsou ve většině případů, jak potvrdila žalobkyně na jednání, tři. Z toho plyne, že neměnný prvek starších ochranných známek spočívá, jak slovně, tak obrazově, v přítomnosti několika věží.

83 Dále je třeba konstatovat, že kromě množného čísla slova „torres“ nebo vyobrazení tří věží nemají starší ochranné známky zvláštní a neměnné vlastnosti, které by mohly relevantního spotřebitele vést k asociování přihlašované ochranné známky se všemi staršími ochrannými známkami, pojatými jako „skupina“ nebo „série“ ochranných známek, a tak k tomu, aby se zmýlil ohledně provenience nebo původu výrobků označených touto ochrannou známkou. Označení Torre Albéniz se totiž jak slovně, tak

obrazově odlišuje od starších ochranných známek svojí výše popsanou jedinečností, a zejména odlišujícím přidáním prvku „albéniz“.

84 Proto, vzhledem k tomu, že druhá podmínka uvedená výše v bodě 81 není splněna, je třeba argument žalobkyně vycházející z existence skupiny starších ochranných známek odmítnout, aniž by bylo nutné v tomto kontextu ověřovat přítomnost starších ochranných známek na trhu. Z toho plyne, že se odvolací senát správně domníval, že není důvodné mít za to, že by výraz „torre“ mohl být relevantním spotřebitelem vnímán jako příslušející ke skupině ochranných známek TORRES.

85 Z výše uvedeného plyne, že se odvolací senát tím, že shledal, že mezi spornými označeními neexistuje nebezpečí záměny, nedopustil nesprávného posouzení.

86 V důsledku toho musí být žaloba zamítnuta.

K nákladům řízení

87 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Úřad a vedlejší účastnice řízení požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (šestý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Miguel Torres, SA, se ukládá náhrada nákladů řízení.

Meij Šváby Vadapalas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 18. prosince 2008.

Podpisy.